تحلیل روز

حسین احمدیان یزدی
international@khorasannews.com

پینوکیو، ترامپ و البغدادی

سرانجام گویا تاریخ مصرف «ابوبکر البغدادی» هم مثل «بن لادن» تمام شد و رئیس جمهور آمریکا که در تبلیغات انتخاباتی سال ۲۰۱۶ صراحتا گفته بود «داعش را اوباما و کلینتون ساختند» جلوی صفحه رسانه‌ها ظاهر شد و در حالی که ژست یک پیروز بزرگ را به خود گرفته بود اعلام کرد: «البغدادی مثل یک بزدل کشته شد و هنگام کشته شدن، گریه می کرد و زار می‌زد». او دو شب پیش نیز سخنرانی خود در یک تجمع انتخاباتی را با کشته شدن البغدادی آغاز کرد و گفت، ارتش آمریکا "یک حمله استادانه انجام داد که زندگی اسفبار او را پایان داد و بلیت او را برای جهنم صادر کرد". پویش ترامپ حتی در جریان هفتمین بازی لیگ برتر بیسبال آمریکا، یک آگهی تبلیغاتی سیاسی را پخش کرد که افتخار "از میان برداشتن داعش" را به ترامپ نسبت می‌داد. ظاهرا دونالد ترامپ در تلاش است تا کشته شدن ابوبکر البغدادی را به کلید پویش انتخاباتی اش برای سال ۲۰۲۰ تبدیل کند". این در حالی است که روایت ترامپ از کشته شدن البغدادی در مظان تردید قرار دارد. حتی نیویورک تایمز دیروز نوشت که مقامات آمریکا هم روایت ترامپ از کشته شدن البغدادی را ساخته ذهن او می دانند. جالب آن جاست که وزیر دفاع، رئیس ستاد مشترک و فرمانده نیروهای آمریکایی در منطقه که همگی براساس عکس منتشر شده در لحظه عملیات در کاخ سفید، ناظر بر چگونگی کشته شدن البغدادی بودند، هیچ یک نظری درباره آن چه ترامپ می گوید تا کنون نداده اند. افزون بر این، ویدئوی ارسالی پهپاد جاسوسی نیز در فیلم های منتشر شده حاوی صدای زنده نبود (و هیچ صدایی از لحظه عملیات یا پس از آن ضبط نشده است). هیچ یک از مقامات کاخ سفید نیز سخنان ترامپ را تایید یا تکذیب نکرده اند. ظاهرا ترامپ که با ناکامی های متعدد در سیاست خارجه - از جمله در زمینه توافق نامه جدید هسته ای موشکی و منطقه ای با ایران، کره شمالی، چین و ... - روبه رو شده، سعی می کند با سناریوی تصنعی کشته شدن ابوبکر البغدادی و بزرگ نمایی آن و انمود کند دولتش در این حوزه نیز پیروزی هایی داشته است؛ شاید از نمد آن کلاهی برای تبلیغات انتخاباتی خود بدوزد. در گذشته نیز سخنان ترامپ به دقت موشکافی می شد و هر انحرافی از گفته های پیشین، آسیب سیاسی به همراه داشت که مدت ها پابرجا بود. اما در عهد حقیقت ترامپی، هر داستان دروغ ها و اظهارات غلط پیشین را پاک می کند و پینوکیو از حقیقت یابان و سرزنش دموکرات ها رهایی می بخشد. روایت ترامپ از کشته شدن البغدادی هم یکی از این داستان ها!

قاب بین الملل

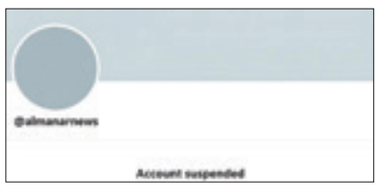

اقدام توئیتر علیه حزب ا... لبنان

توئیتر بیشتر حساب های وابسته به شبکه تلویزیونی المنار را در این شبکه اجتماعی با برچسبی کلیشه ای با عنوان فعالیت «سازمان تروریستی» مسدود کرد. المنار که یک شبکه تلویزیونی وابسته به نیروهای مقاومت حزب ا... لبنان است توئیتر را متهم کرده که با این اقدام «تسلیم فشارهای سیاسی» شده است. این شبکه تلویزیونی تایید کرده است که بیشتر حساب هایش در شبکه اجتماعی توئیتر مسدود شده اند. حساب های وابسته به شبکه المنار به زبان های انگلیسی، فرانسه و اسپانیایی مسدود شده اند. شبکه المنار اعلام کرده که تعلیق حساب های این شبکه در توئیتر بدون هشدار قبلی صورت گرفته است. این رسانه گفته که حساب های کاربری آن در توئیتر نزدیک به یک میلیون فالوئر (دنبال کننده) داشته است.

خبر متفاوت

آتش سوزی در هواپیمای «آبه»

هواپیمای حامل آبه شینزو، نخست وزیر ژاپن در حال پرواز به سوی تایلند بود که دچار سانحه حریق شد. گفته می شود خدمه در حال درست کردن وعده غذایی در بوئینگ ۷۷۷-۳۰۰ ای آر بودند که حریق رخ داد اما خسارتی به بار نیاورد و کسی هم آسیب ندید.

آغاز اعتصابات با تشدید اعتراضات

به رغم وعده های اقتصادی، نه تنها از میزان اعتراضات در عراق کاسته نشده بلکه اعتصابات هم به آن اضافه شده. با تغییر عبدالمهدی خواسته معترضان محقق می شود؟

گروه بین الملل- با بسته شدن راه ها و تعطیل کردن برخی ادارات از سوی تظاهر کنندگان، اعتراضات در عراق وارد مرحله نافرمانی مدنی و اعتصاب اجباری شد. شبکه های اجتماعی و برخی فعالان اعتراضات جاری در عراق از چندروز پیش فراخوان نافرمانی دادند و دیروز گروه هایی از معترضان با هدف جلوگیری از حضور مردم بر سر کارهای خود و به تعطیلی کشاندن بغداد وشهرهای بزرگ عراق، اقدام به بستن خیابان ها و ممانعت از عبور وسایل نقلیه و افراد کرده اند. البته از هفته پیش نیز برخی از معترضان، مقررات منع آمد و شد در بغداد را که از ساعت ۱۲ نیمه شب تا ۶ صبح اعلام شده بود با فراخوان و دعوت از خانواده ها برای حضور خیابانی، نقض کرده بودند. بخش کوچک اما راهبردی این اعتصاب اجباری، اقدام گروهی از معترضان از دو روز گذشته در بستن بندر ام القصر و میدان نفتی مجنون بوده است که همچنان ادامه دارد. تظاهر کنندگان همچنین جاده میادین نفتی المشرح در استان میسان را مسدود کردند و کارمندانی را که برای رفتن به محل کار در این جاده تردد می کردند، بازگرداندند. پایگاه خبری بغداد الیوم نیز در خبری تایید نشده از قطع جاده مواصلاتی به گذرگاه شیب - چذابه میان عراق و ایران سخن گفته است. همچنین خبر می رسد که پل های اصلی در شهر ناصریه مرکز استان ذی قار از سوی معترضان مسدود شده و اجازه تردد به شهروندان داده نمی شود. برخی ناظران و مسئولان عراقی نیز به رغم اذعان به مسالمت آمیز و به حق بودن اعتراضات و مطالبات اکثر کسانی که در تظاهرات خیابانی یک ماه اخیر شرکت کرده اند، همچنین از وجود افراد و باندهای مسلح در داخل عراق خبر می دهند که از فضای هرج و مرج برای تسویه حساب با دیگر گروه ها و افراد سوء استفاده می کنند و نیز گروه های سازمان یافته با پشتیبانی فکری و مالی سفارتخانه های آمریکا و سعودی در بغداد و نیز هدایت ارتش های سایبری بعثی و وهابی مستقر در برخی کشورهای منطقه به ویژه اردن و امارات که با افزایش خشونت و بالابردن سقف مطالبات، دنبال براندازی هستند.

■ **مخالفت صدر با نظام ریاست جمهوری**

همزمان با تداوم تظاهرات های مردمی در بغداد و نزدیک به ۱۰ استان دیگر عراق، در اعتراض به وضعیت خدمات رسانی و فساد در کشور، برخی طرف های سیاسی و حزبی این کشور به جای تلاش برای حل مشکل، همچنان بر خواسته قبلی یعنی لزوم تغییر دولت تأکید می کنند. «قصی الیاسری» نماینده ائتلاف سائرون به ریاست «مقتدی صدر»، درباره موضع این ائتلاف در قبال پیشنهاد ائتلاف «الفتح» به رهبری «هادی عامری» مبنی بر برقراری نظام ریاست جمهوری در کشور به جای نظام پارلمانی کنونی گفت: ائتلاف سائرون با مطالبات تظاهرات کنندگان همراه است که مطالباتی قانونی است. مشکل کشور، شکل نظام پارلمانی یا ریاستی نیست. مشکل در نظام سهم بندی است. این مشکل عراق را به این جا رسانده است. وی گفت که ائتلاف صدر همچنان خواستار برکناری «عادل عبدالمهدی» نخست وزیر است. «هادی العامری»، رئیس ائتلاف الفتح در عراق جمعه شب (دهم آبان) طی بیانیه ای، راه حل برون رفت از بحران کنونی عراق را اصلاح فرایند سیاسی زیر نظر قانون اساسی این کشور دانست و گفت که نظام پارلمانی در این کشور شکست خورده و باید به دنبال نظام دیگری بود. نظام سیاسی در عراق نظام پارلمانی و نخست وزیر در این کشور بالاترین مقام اجرایی است و منصب ریاست جمهوری فاقد قدرت اجرایی است. پیشنهاد رئیس ائتلاف الفتح عراق، برقراری نظام ریاست جمهوری در این کشور است و برخلاف مخالفت جریان صدر، با استقبال ائتلاف النصر به رهبری «حیدر العبادی»، نخست وزیر سابق عراق همراه شد. این ائتلاف توضیح داد که ملت عراق خواهان تغییر اساسی سیستم حکومتی هستند و رویکردهایی برای تغییر به سمت نظام ریاست جمهوری وجود دارد. اما حزب دموکرات کردستان عراق به رهبری بارزانی نیز همچون ائتلاف سائرون با این مسئله مخالفت کرده است.

■ **چشم انداز مبهم انتخابات**

درخواست های صدر و العبادی برای برکناری نخست وزیر، به طور حتم کار را برای باقی ماندن عادل عبدالمهدی در سمت نخست وزیر دشوار می کند اما اکنون مسئله این است که آیا با تغییر عبدالمهدی و گماشتن نخست وزیر جدید مشکلات حل و خواسته های معترضان محقق خواهد شد؟ واقعیت این است که برکناری نخست وزیر و برگزاری انتخابات زودهنگام به آسانی انجام نمی گیرد. بر اساس ماده ۶۴ قانون اساسی عراق، انتخابات زودهنگام نیازمند موافقت رئیس جمهور با درخواست نخست وزیر برای انحلال پارلمان و دعوت به انتخابات طی ۶۰ روز است و این محقق نمی شود مگر با رأی اکثریت پارلمان که ۱۶۵ رأی است. راه دیگر نیز این است که از یک سوم نمایندگان پارلمان یعنی ۱۱۰ نفر، درخواست انحلال مجلس جمع آوری شود و مجلس با اکثریت مطلق به آن رأی دهد. در این شرایط پس از انحلال مجلس نمایندگان، رئیس جمهور تا مدت حداکثر ۶۰ روز برگزاری انتخابات عمومی را خواستار می شود و شورای وزیران در این حالت برکنار شده یا منحل به شمار می آید اما امور روزمره را ادامه می دهد. اما اجرایی کردن این ماده قانونی و حتی بازنگری در قانون اساسی بسیار دشوار خواهد بود. در ابتدای امر ضروری است که توجه شود هر گونه تغییر قانون اساسی با رای دو سوم مردم سه استان عراق منحل خواهد شد. بنابراین، لغو هر گونه تلاش برای اقلیم کردستان در دسترس خواهد بود. علاوه بر این، برگزاری انتخابات زودهنگام نه تنها مسائل را حل نخواهد کرد و خواسته های معترضان را پاسخ نمی دهد، بلکه می تواند موجب نوعی آشفتگی بزرگ در سطح کلان جامعه سیاسی عراق شود. در حقیقت، برگزاری انتخابات پیش از موعد هیچ تضمینی برای حل مشکلات کنونی جامعه عراق نیست. روند تشکیل دولت عراق طی سال های ۲۰۱۰، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸ یعنی سه انتخابات آخر پارلمان عراق، نشان داده که به هیچ عنوان انتخاب نخست وزیر جدید کار آسانی نیست و جناح های سیاسی به شدت با یکدیگر اختلاف موضع دارند.

کوربین علیه ترامپ؛ ترامپ علیه کوربین

کوربین می گوید خدمات عمومی انگلیس را به ترامپ نمی فروشیم، اما چرا رئیس جمهور آمریکا از به قدرت رسیدن رهبر حزب کارگر در انگلیس نگران است؟

خروج انگلیس از اتحادیه اروپا (برگزیت) همچنان مهم ترین مسئله این کشور است. در عین حال چشم انداز روابط بریتانیا با آمریکا در دوره پسابرگزیت اکنون به پرسشی بزرگ در روابط لندن-واشنگتن تبدیل شده است. به رغم تمایل محافظه کاران بریتانیا به گسترش روابط با آمریکا، حزب کارگر موضع چندان مثبتی در این زمینه ندارد. جرمی کوربین، رهبر حزب کارگر بریتانیا در این باره تأکید کرد: ما خدمات عمومی بریتانیا را به دونالد ترامپ یا هیچ سرمایه گذار آمریکایی دیگر نخواهیم فروخت. اشاره کوربین به امید آمریکایی ها برای سیطره بر اقتصاد و تجارت و بخش عمومی بریتانیا پس از خروج این کشور از اتحادیه اروپاست. از نگاه رهبر حزب کارگر این به مثابه مداخله در امور داخلی و نشانه رویکرد سلطه گرانه واشنگتن در برابر لندن است. دونالد ترامپ در یک سال اخیر رویکرد مداخله جویانه خود را در امور داخلی بریتانیا تشدید کرده و علاوه بر حمایت مستقیم از نخست وزیری بوریس جانسون به امر و نهی درباره چگونگی و شرایط برگزیت پرداخته است؛ مسئله ای که انتقاد شدید کوربین را از وی برانگیخته است. کوربین گفت: ترامپ تلاش می کند در انتخابات بریتانیا دخالت کند تا دوستش بوریس جانسون انتخاب شود. رئیس جمهور آمریکا به تازگی در سخنانی مداخله آمیز انتخاب رهبر حزب کارگر را برای نخست وزیری در انتخابات آینده بسیار بد دانست. ترامپ، بوریس جانسون نخست وزیر کنونی محافظه کار را "فردی شگفت انگیز" خواند و مدعی شد: کوربین بریتانیا را به مسیری بسیار بد خواهد کشاند. رئیس جمهوری آمریکا پیشتر نیز بارها در امور داخلی بریتانیا از جمله در مسئله خروج این کشور از اتحادیه اروپا دخالت کرده و بار ها نیز جانسون را ستوده است. رئیس جمهوری آمریکا همچنین "نایجل فاراژ" رهبر حزب برگزیت را ستوده و گفته است: جانسون با همراهی او «نیرویی غیرقابل توقف» خواهد بود. وی در ژوئن ۲۰۱۹ در آستانه سفر به بریتانیا از ترزا می نخست وزیر مستعفی این کشور انتقاد و از جانسون وزیر خارجه پیشین که برای تصاحب پست نخست وزیری نامزد شده بود، حمایت کرد. ترامپ همچنین از توافق دولت بریتانیا با اتحادیه اروپا درباره برگزیت انتقاد کرد و گفت: بخش هایی از این توافق مانع تجارت واشنگتن با لندن است. ترامپ همانند جانسون طرفدار خروج کامل بریتانیا از اتحادیه اروپا یا همان برگزیت سخت است. رئیس جمهوری آمریکا معتقد است که لندن نباید هزینه مد نظر بروکسل را بابت خروج از اتحادیه اروپا پرداخت کند. در واقع ترامپ به نحوی سابقه ای تلاش می کند تا در راستای رویکرد آمرانه خود بدون توجه به خواسته های سیاستمداران و مردم بریتانیا، حتی در زمینه تعیین نخست وزیر آینده این کشور نیز مداخله کند؛ اقدامی که در راستای منافع و اهداف واشنگتن با انتخاب مجدد جانسون یعنی سیاستمداری که بیشترین همگرایی و همراهی را با آمریکا دارد، صورت می گیرد. ترامپ بر این تصور است که با تصدی مجدد جانسون به عنوان نخست وزیر جدید بریتانیا پس از برگزاری انتخابات زودهنگام، وی به طور کامل در خدمت او امر و وی خواهد بود و خواهد توانست منویات خود را در برخورد با اتحادیه اروپا و تضعیف اروپای متحد از طریق جانسون اجرا کند. اظهارات مداخله جویانه رئیس جمهور آمریکا، همزمان با آغاز مبارزات انتخاباتی حزب کارگر برای انتخابات زودهنگام بیان شد. قانون گذاران بریتانیا سه شنبه هفته گذشته در پی تسلیم شدن بوریس جانسون نخست وزیر این کشور و در خواست رسمی از اتحادیه اروپا برای تعویق برگزیت، پس از کش و قوس های فراوان با پیشنهاد انتخابات زودهنگام وی موافقت کردند. اگر مصوبه مجلس عوام را مجلس اعیان هم تایید کند، ۱۲ دسامبر در بریتانیا انتخابات برگزار خواهد شد.

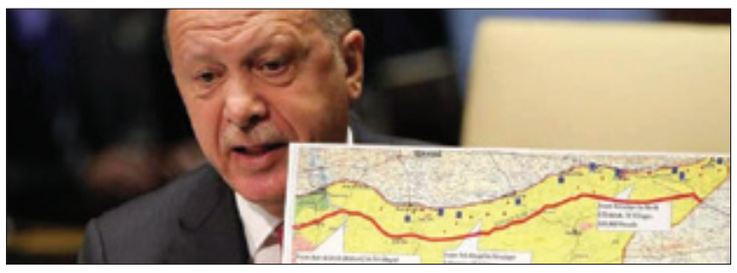

ترکیه: هتل داعشی های خارجی نیستیم!

چرا اردوغان دوباره اتحادیه اروپا را با کارت آوارگان و تروریست ها تهدید می کند؟

دولت ترکیه با انتقاد از انفعال کشورهای اروپایی در بازپس گیری اتباع خود که به گروه تروریستی داعش پیوسته بودند، از قصد آنکارا برای بازگرداندن بازداشتی ها به کشورهای موطن خود خبر داد. همزمان با این صحبت وزیر کشور ترکیه مبنی بر این که «ما هتل داعشی های هیچ کشوری نیستیم!» رئیس جمهوری ترکیه بار دیگر خواستار تامین هزینه های استقرار آوارگان سوری در این کشور از سوی اتحادیه اروپا شد. "رجب طیب اردوغان" با طرح این ادعا که کشورش در طول بحران سوریه تنها بوده گفت: دولت آنکارا طی هشت سال، ۴۰ میلیارد دلار هزینه کرده اما اتحادیه اروپا برای سامان دادن به آوارگان سوری، تنها سه میلیارد دلار به ترکیه پرداخت کرده است. از تهدیدهای رئیس جمهوری ترکیه علیه اتحادیه اروپا چنین بر می آید که دولت آنکارا طرح و نقشه جدیدی برای بازی دادن دولت های غربی در دستور کار قرار داده است. پیش از این دولت اردوغان گاهی از آمریکا، گاهی از روسیه و ایران و گاهی از اتحادیه اروپا به منظور پیشبرد آن چه که منافع ملی ترکیه می خواند، طلب همکاری کرده بود. اما رفتارهای آنکارا نشان داده است که دولتمردان ترک صرفا در پی پیش بردن سیاست های مد نظر شخص رئیس جمهوری ترکیه در اراضی سوریه بوده اند. به عبارت دیگر، دولت آنکارا با کمک و هزینه دولت های منطقه و جهان، بخشی از خواسته های نامشروع شخص رئیس جمهور ترکیه را در اراضی سوریه اجرا کرده است. انتقال اجباری کُردهای مقیم سوریه و تغییر بافت جمعیتی مناطق شمال و شمال شرقی سوریه، تلاش برای تاسیس مجلس عشایر در سوریه و تاسیس سه دانشکده اقتصاد و علوم اداری، علوم اسلامی و علوم تربیتی ترکیه در اراضی اشغالی سوریه تنها بخشی از سیاست های مداخله جویانه ترکیه در امور داخلی سوریه بوده است. این در حالی است که دولت قانونی دمشق، از ترفندهای دولت ترکیه بی خبر بوده و در این زمینه هیچ گونه مشورتی از طرف آنکارا دریافت نکرده است. دولت ترکیه همه تلاش خود را به کار گرفته است تا بافت جمعیتی مناطق کردنشین ترکیه و سوریه را به سمتی سوق دهد که جمعیت عرب ها و ترک ها در این مناطق جایگزین کُردها شوند و در عمل از یکپارچگی کردی در ترکیه و بخش هایی از سوریه تا حد ممکن کاسته شود. در واکنش به تلاش های ترکیه برای تغییر بافت جمعیتی بخش هایی از سوریه "احمد شِخو" نماینده مدیریت خودگردان کردستان سوریه و کارشناس سیاسی تاکید کرده است: "ساختاری که اراده تمامی ملت های سوری را منعکس نکند، نخواهد توانست در سوریه موفق باشد". در این باره یک حقیقت غیرقابل انکار وجود دارد و آن این است که دولت ترکیه به بهانه آن چه که مبارزه با تروریسم می خواند، همه تلاش خود را به کار گرفته است تا با بهره گیری از قدرت های منطقه ای و جهانی، اهداف خود را در سوریه اجرا کند. دولت ترکیه با کمک های منطقه ای و بین المللی خواسته های خود را در سوریه اجرا کرده است، اما اکنون مقام های آنکارا از اتحادیه اروپا مطالبه کمک مالی می کنند. این در حالی است که ترکیه از بحران پناهندگان سوری که خود یکی از عوامل تشدید و طولانی شدن آن محسوب می شود به عنوان ابزاری برای گرفتن امتیاز از اتحادیه اروپا استفاده کرده است. دولت اردوغان در دامن زدن به بحران سوریه نقش مهمی ایفا کرده است. در عین حال، مقام های آنکارا همچنان تلاش می کنند با تضعیف دولت قانونی دمشق، شبه نظامیان تروریست وابسته به گروه تروریستی "جبهه النصره" را هر چه بیشتر تقویت کنند. بدیهی است که این عامل باعث می شود تلاش های دولت دمشق برای مقابله با گروه های تروریستی با مشکل مواجه شود.

نمای روز

ترامپ باز هم «هو» شد

دونالد ترامپ طی یک هفته دوبار در میادین ورزشی هو شد؛ اول در مسابقات جام جهانی بیسبال در واشنگتن دی سی و سپس در مسابقات رزمی در نیویورک. به گزارش دیلی میل، دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا به محض ورود به سالن «مدیسن اسکوئر گاردن» در نیویورک که برای تماشای مسابقات رزمی تیم محبوبش «یو اف سی» رفته بود، از سوی تماشاچیان حاضر در داخل سالن هو شد. اما دونالد ترامپ جونیور، پسر رئیس جمهور آمریکا، پس از پایان این مسابقات در حساب توئیتر خود هیچ اشاره ای به هو شدن در داخل سالن نکرد و نوشت: «زمانی که ما وارد سالن شدیم، جَو مثبت بود. جمعیت فریاد می زدند دونالد ترامپ، دونالد ترامپ، آمریکا، آمریکا.»

توئیت روز

دونالد به دنبال افشاگر

ترامپ در توئیتی اصرار کرد که حتما باید هویت افشاگری که باعث شده است تا دموکرات ها وی را استیضاح کنند، مشخص شود. وی نوشت: «دموکرات ها و خبرجعل کن ها همگی می دانند او کیست و نمی خواهند هویت وی را افاش کنند، زیرا جهنمی برپا خواهد شد و به ضررشان تمام می شود. افشاگر را معرفی کنید و به ساحره گری خود پایان دهید.»

خبر آخر

خبرگزاری شینهوای چین حمله به دفترش را وحشیانه خواند

شب ناآرام هنگ کنگ

خبرگزاری دولتی چین حمله معترضان به دفترش در هنگ کنگ را وحشیانه خواند و این اقدام را محکوم کرد. معترضان هنگ کنگی در ادامه اعتراضات خود، شیشه ها و در ورودی ساختمان خبرگزاری شینهوا را شکستند و روی دیوارهای آن با اسپری رنگ شعارنویسی کردند. در چهار ماه گذشته، لایحه «استرداد مجرمین به سرزمین اصلی» به پارلمان پیشنهاد شد که طبق آن هنگ کنگ می توانست متهمان را برای محاکمه به سرزمین اصلی چین مسترد کند. افرادی این طرح را عامل کاهش استقلال هنگ کنگ توصیف کردند و در اعتراض به آن به خیابان ها آمدند. این اعتراضات با حمایت کشورهای غربی همچنان ادامه دارد و چین معتقد است واشنگتن در دامن زدن به آشوب های هنگ کنگ نقش داشته است. به دنبال این اعتراضات «کری لام» فرماندار هنگ کنگ لایحه استرداد مجرمین به چین را لغو کرد اما به رغم به تعلیق درآمدن لایحه استرداد مجرمین، معترضان خشن هنگ کنگ همچنان به تظاهرات خود که بر اساس شواهد، آمریکا نیز در آن نقش دارد، ادامه دادند و خواستار حقوق و آزادی های بیشتری شدند. هنگ کنگ از سال ۱۸۴۲ تا ۱۹۹۷ تحت سیطره بریتانیا بود اما در سال ۱۹۹۷ و پس از پایان یافتن پیمان پیشین با بریتانیا، به چین پیوست. هنگ کنگ دارای بیش از هفت میلیون نفر جمعیت است و یکی از مراکز مهم مالی در منطقه شرق آسیا و جهان به شمار می رود. هر چند این منطقه بخشی از چین محسوب می شود، اما نظام سیاسی متفاوتی دارد و در اغلب مسائل داخلی مستقل از پکن تصمیم گیری می کند.

اعلام «وضعیت اضطراری نازی ها» در شهر درسدن آلمان

راست افراطی فاتح ایالت های شرقی

اعضای شورای شهر درسدن در شرق آلمان، می گویند فعالیت راست های افراطی در این شهر به یک مشکل جدی تبدیل شده است و بر همین مبنا «وضعیت اضطراری نازی ها» را اعلام کرده اند.

اعضای شورای شهر درسدن قطعنامه ای را تصویب کردند که می گوید این شهر برای مقابله با راست گرایی باید اقدامات بیشتری انجام دهد. در این قطعنامه ضمن تاکید بر این که رفتارها و اقدامات افراط گرایانه دست راستی ها رو به افزایش است، از شورای شهر خواسته شده تا به قربانیان خشونت های دست راستی ها کمک و از اقلیت ها محافظت و دموکراسی را مستحکم کند. یکی از اعضای شورای شهر درسدن به بی بی سی گفته: «وضعیت اضطراری نازی ها، مثل وضعیت اضطراری اقلیمی است، یعنی این که ما یک مشکل جدی داریم. جامعه باز و دموکراتیک تحت خطر است.» درسدن یکی از شهرهای اصلی پایگاه قدرت راست های افراطی و نئونازی هاست. این شهر همچنین زادگاه جنبش ضد اسلامی «پگیدا» است که با حضور مسلمانان در غرب مخالف است. این جنبش فعالیت هایش را در سال ۲۰۱۴ از این شهر آغاز کرد. هورست زهوفر، وزیر کشور آلمان (از حزب سوسیال مسیحی) تهدید برآمده از راست گرایی افراطی را به همراه تروریسم، «بزرگ ترین تهدید کشور» آلمان می داند. سازمان امنیت داخلی آلمان (نهاد حفاظت از قانون اساسی)، از تشدید خشونت طلبی راست گرایان افراطی به ویژه به دلیل بحث های داغی که در شرق آلمان درباره پناهجویان برقرار است، گزارش می دهد. بر پایه اطلاعات دستگاه های امنیتی آلمان، شمار راست گرایان افراطی هیچ گاه در این کشور به اندازه کنونی نبوده است. طبق گزارش نهاد حفاظت از قانون اساسی آلمان، شمار راست گرایان افراطی در سال گذشته به ۲۴۱۰۰ نفر رسیده است؛ ۱۰۰ نفر بیشتر از سال پیشین. سازمان امنیت داخلی آلمان می گوید، نیمی از این تعداد یعنی ۱۲۷۰۰ نفر از اعمال خشونت آمیز ابایی ندارند. با استناد به گزارش ها، بسیاری از هواداران خشونت طلب راست گرایان افراطی، به ویژه در شرق آلمان جذب گروه هایی می شوند که در این کشور به عنوان گروه های تروریستی طبقه بندی شده اند.